



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. D.M.**
bytem XXXX

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské náměstí 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MMB/0429684/2017 ze dne 23.10.2017

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna č.j. MMB/0429684/2017 ze dne 23.10.2017 **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. MMB/0429684/2017, sp. zn. OUSR/MMB/0332642/2017/4, ze dne 23.10.2017, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-Řečkovice a Mokrý Hora, č.j. MCBRMH/006908/17/2100/PALU ze dne 14.9.2017, kterým byly žádosti o poskytnutí informací ze dne 19.6.2017 pod č.j. 4629/17/2100, ze dne 19.6.2017 pod č.j. 4630/17/2100, ze dne 19.6.2017 pod č.j. 4659/17/2100, ze dne 20.6.2017 pod č.j. 4689/17/2100, ze dne 26.6.2017 pod č.j. 4849/17/2100, ze dne 26.6.2017 pod č.j. 4850/17/2100 a ze dne 26.6.2017 pod č.j. 4894/17/2100 s odkazem na § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), v části odmítnuty, neboť by se jednalo o vytváření nových informací, kterých se povinnost poskytovat informace netýká (§ 2 odst. 4 InfZ).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadami pro poskytování informací a správního řízení, neboť žalovaný, resp. povinný subjekt spojil jednotlivá podání žalobce – sedm žádostí o informace – ke společnému řízení a následně vydal společné rozhodnutí, přičemž takový postup nemá v zákoně oporu.
3. Dále žalobce namítá, že žalovaný rozhodoval, aniž by se zabýval doplněním důvodů odvolání.
4. Žalobce také rozporuje věcné posouzení jeho žádostí o informace s tím, že povinný subjekt nebyl oprávněn žádostem s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ zčásti nevyhovět, pokud předmětnými informacemi disponoval. Povinnost informace mít k dispozici podle žalobce povinnému subjektu ukládá zvláštní zákon.
5. Závěrem žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nesrozumitelnosti, vnitřní rozpornosti, zmatečnosti a nedostatku důvodů.
6. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

7. Žalovaný je přesvědčen, že žaloba není důvodná, a navrhuje, aby ji soud zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení.
11. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace

o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

12. Dle názoru zdejšího soudu je napadené rozhodnutí srozumitelné, neboť v něm žalovaný jasně konstatuje, že v postupu povinného subjektu při vydání rozhodnutí č.j. MCBRMH/006908/17/2100/PALU ze dne 14.9.2017 neshledal rozpor se zákonem. Soud současně neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo zmatečným či vnitřně rozporným. Pokud jde o důvody, které žalovaného k zamítnutí odvolání vedly, tak ty jsou v rozhodnutí zřetelně uvedeny; rozhodnutí bylo vydáno na základě podání žalobce ze dne 9.10.2017, označeného mimo jiné jako „*[o]dvolání proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací (§ 16 zák. č. 106/1999 Sb.)*“ a odůvodněného tak, že „*[z] důvodů vytíženosti na PrF MU bude stížnost a odvolání doplněno na základě výzvy správního orgánu*“. Stručnost odůvodnění napadeného rozhodnutí tak dle názoru soudu nelze s ohledem na podobu podání žalobce ze dne 9.10.2017 žalovanému vytýkat, neboť žalovaný neměl fakticky na co reagovat, protože blanketní odvolání neobsahovalo ani náznakem důvody, které žalobce k jeho podání vedly. Soud tak neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
13. Dále soud přistoupil k posouzení procesní otázky, zda žalovaný vydal napadené rozhodnutí „předčasně“, ač měl vyčkat na doplnění důvodů odvolání žalobce, či nikoliv.
14. Ze správního spisu se podává, že žalobce podal k povinnému subjektu blanketní odvolání ze dne 9.10.2017. Výzvou k odstranění nedostatků podání č.j. MCBRMH/007711/17/2100/PALU ze dne 13.10.2017 povinný subjekt vyzval žalobce, aby „*v termínu do 20.10.2017 odstranil nedostatky podání – uveď, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo*“. Žalobce odvolání doplnil podáním ze dne 20.10.2017, které bylo povinnému subjektu doručeno téhož dne. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 23.10.2017, přičemž doplnění odvolání mu bylo povinným subjektem doručeno dne 24.10.2017.
15. Podle § 20 odst. 4 písm. b) InfZ se použijí při postupu podle tohoto zákona pro odvolací řízení ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.
16. Obdrží-li správní orgán od účastníka řízení blanketní odvolání, má povinnost vyzvat ho k odstranění vad podání (rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 142/2014-34 ze dne 29.4.2015, č.j. 2 As 99/2010-67 ze dne 4.11.2011 nebo č.j. 1 As 4/2009-53 ze dne 6.3.2009). Uvedenou povinnost v posuzované věci povinný subjekt splnil výzvou ze dne 13.10.2017, ve které stanovil žalobci lhůtu pro doplnění důvodů odvolání. Žalobce v poslední den stanovené lhůty odvolání doplnil. Žalovaný však vydal napadené rozhodnutí, aniž by doplnění důvodů odvolání vyčkal a v napadeném rozhodnutí se s odvolacími důvody vypořádal. Takovým postupem zatížil řízení o odvolání žalobce vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Pro uvedený závěr je přitom zcela irelevantní, že povinný subjekt, kterému bylo doplnění důvodů odvolání doručeno, je předložil žalovanému „až“ dne 24.10.2017 – rozhodující je naopak skutečnost, že žalobce doplnění důvodů odvolání podal ve stanovené lhůtě ke správnímu orgánu, který ho k doplnění odvolání vyzval a kterému adresoval i blanketní odvolání. Povinný subjekt tedy pochybil, pokud odvolání předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí ještě před uplynutím lhůty k doplnění odvolání, kterou sám žalobci stanovil. Soud tak shledal tuto námitku důvodnou.
18. Zbylými žalobními námitkami – o nezákonném spojení jednotlivých žádostí o informace k vydání společného rozhodnutí a o nesprávném věcném posouzení těchto žádostí o informace – se zdejší soud dále nezabýval, neboť fakticky kopírují námitky obsažené v doplnění důvodů odvolání, a bude tak na žalovaném, aby je vypořádal v rámci nového řízení.
19. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by zohlednil námitky obsažené v doplnění důvodů odvolání, které byly žalobcem doručeny ve stanovené lhůtě,

zdejšímu soudu nezbývá, než napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.), zrušit a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V novém řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

20. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
21. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 3000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. května 2019

David Raus v.r.
předseda senátu